

Гэты нумар прысвячаецца табе, завочнік. Ты ў нашай студэнцкай сям'і роўны з роўнымі, працавіты з працавітымі. Аб нашым універсітэце мы расказваем табе, аб тваіх поспехах і клопатах. Мы заўсёды рады атрымаць твае лісты, а гэты нумар, думаем, будзе напамінаць табе аб родным універсітэце імя дарагога Ільіча.

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя Ул. І. ЛЕНІНА

№ 3 (627)

Пятніца, 28 студзеня 1966 г.

Год выдання XIX.

Цана 1 кап.

УНІВЕРСІТЭТ, У ЯКІМ ТЫ ЗАЙМАЕШСЯ...

НАШ універсітэт — самая старэйшая навучальная ўстанова ў рэспубліцы. Ён быў створаны дзякуючы перамозе Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі, калі беларускі народ атрымаў сваю самастойнасць і дзяржаўнасць. Ужо ў першыя дні існавання рэспублікі беларускі ўрад абвясціў аб адкрыцці ў Мінску Дзяржаўнага універсітэта. Але гэтаму перашкодзіла беларуская акупацыя. Неўзабаве пасля вызвалення Мінска, 30 кастрычніка 1921 года, адбылося ўрачыстае адкрыццё універсітэта.

Амаль за сорок пяць год свайго існавання універсітэт ператварыўся ў буйны навуковы цэнтр падрыхтоўкі высокакваліфікаваных спецыялістаў для народнай гаспадаркі, навукова-даследчых устаноў, вышэйшых і сярэдніх навучальных устаноў нашай рэспублікі.

Зараз ва ўніверсітэце на дзесяці яго факультэтах атрымлівае вышэйшую адукацыю 11.825 студэнтаў. У тым ліку 4.232 завочнікі.

Іх выходзіць вялікі атрад вучоных — 654 выкладчыкі, з іх 53 дактары і прафесары, 242 кандыдаты навук і дацэнты. Выкладанне і выхаванне студэнтаў вядзецца на багатай базе навукова-даследчых лабараторый, шматлікіх кабінетаў, наштоўнага навуковага абсталявання. Універсітэт мае біялагічную і біялага-геаграфічную вучэбна-навуковыя станцыі, гісторыка-археалагічны, мінералагічны, заалагічны музеі. Не так даўно арганізаваны нумізматычны кабінет, які малічвае каля васьмі тысяч рэдкіх старажытных манет,

якія знойдзены на Беларусі. У хуткім часе будзе адкрыт кабінет па сацыялогіі.

Універсітэт размешчан у адным з самых буйных будынаў, які знаходзіцца ў цэнтры горада. Галоўны корпус універсітэта ўста-

пае толькі Дому Урада. Але нягледзячы на гэта, прадаўжаецца буйнае будаўніцтва новых вучэбных карпусоў. На стадыі завяршэння знаходзіцца корпус радыёэлектронікі. Хуткімі тэмпамі ўзводзіцца новы корпус хімічнага факультэта. Ён будзе забяспечаны самым навішым навуковым абсталяваннем. У яго светлыя і прасторныя аўдыторыі прыйдуць сотні студэнтаў.

Для паспяховага навучання студэнтаў універсітэцкая бібліятэка мае больш паўмільёна кніг па самых розных галінах навукі. У яе прасторных чытальнях кожны дзень настойліва павышаюць свае веды тысячы студэнтаў. Штодня папаўняецца і папаўняцца яе кніжны фонд падручнікамі, манюграфічнымі выданнямі па розных галінах навукі. Акрамя кніг, якія мае бібліятэка, кожны студэнт можа атрымаць патрэбную для яго кніжку па міжбібліятэчнаму абмену. Нядаўна бібліятэцы за выдатнае абслугоўванне студэнтаў, выкладчыкаў быў уручан

дыплом «Лепшай бібліятэцы вучэбна-навуковага ўніверсітэта рэспубліцы».

Беларускі Дзяржаўны універсітэт рыхтуе не толькі спецыялістаў для народнай гаспадаркі, але і з'яўляецца сапраўднай кузняй навуковых кадраў як для самога універсітэта, так і для іншых вышэйшых навучальных устаноў і навукова-даследчых інстытутаў.

Пры універсітэце працуюць вучоныя Саветы па гуманітарных і прыродазнаўчых навук. Кожны месяц адбываюцца абароны доктарскіх і кандыдацкіх дысертацый.

У свой час закончылі філалагічны факультэт нашага універсітэта такія вядомыя дзеячы беларускага народа, як Кандрат Крапіва, Пятро Глебка, Пятрусь Броўка, Паўлюк Трус, Іван Мележ, Мікола Аўрамчык, Янка Скрыган і такія маладыя паэты, як Рыгор Барадулін, Генадзь Бураўкін і іншыя.

Пры рэдакцыі газеты «Беларускі універсітэт» працуе літа-

ратурнае аб'яднанне «Узлёт». На яго пасяджэннях студэнты-паэты і празаікі чытаюць свае творы, наладжваюць сустрэчы з вядомымі беларускімі паэтамі. Нядаўна выйшаў новы зборнік маладых паэтаў-узлётцаў пад назвай «Узлёт».

Студэнты нашага універсітэта не толькі паспяхова авалодваюць ведамі, яны з'яўляюцца актыўнымі ўдзельнікамі грамадскага жыцця. Вось ужо каторы год запар вялікі атрад студэнтаў накіроўваецца на цаліну будаваць школы, дамы адпачынку, калгасныя і саўгасныя сядзібы. Шмат цалінікаў універсітэта за выдатную работу на будоўлях Казахстана ўзнагароджана медалямі «За асваенне цаліны», ганаровымі граматамі, каштоўнымі падарункамі. Сёлета цалінікі нашага універсітэта прывезлі з цаліны пераходны чырвоны сцяг «Лепшаму атраду цалінікаў».

Шмат студэнтаў універсітэта мае магчымасць удзельнічаць у мастацкай самадзейнасці. На раённых, гарадскіх, абласных і рэспубліканскіх конкурсах нашы самадзейныя артысты займаюць адно з першых месц. Зараз у нас працуюць сем калектываў мастацкай самадзейнасці, якія налічваюць каля чатырохсот студэнтаў. Гэта Народная харавая капэла, аркестр народных інструментаў,

тэатральны, танцавальны калектывы і эстрадна-канцэртная брыгада «Вясёлы дэсант». Самадзейныя артысты універсітэта выступаюць з канцэртамі не толькі ў нашай рэспубліцы, але і ў суседніх: цяпер яны збіраюцца паехаць з канцэртамі у Вільню.

Ва ўніверсітэце спартыўны клуб і кафедра фізічнага выхавання і спорту вядуць вялікую работу па ўмацаванню здароўя і павышэння спартыўнага майстэрства студэнтаў. Больш за 2,5 тысячы студэнтаў рэгулярна займаюцца ў спартыўных секцыях па дваццаці чатырох відах спорту. На возеры Нарач для студэнтаў і супрацоўнікаў маецца спартыўна-аздараўленчы лагер. Штогод праводзіцца і міжфакультэцкія традыцыйныя спартакіяды. З гонарам нашы спартсмены выступаюць у рэспубліканскіх і на ўсесаюзных студэнцкіх спартыўных гульнях.

Шмат сярод нашых студэнтаў і аматараў турысцкіх паходаў. Існуе цэлая секцыя па альпінізму і турызму, якая наладжвае вучобу з навічкамі, рыхтуецца да зімовых і летніх паходаў па роднай Беларусі, у Карпаты, на Каўказ, Урал, у Карэлію і іншыя раёны нашай краіны.

Зараз на нанікулах турысты ўніверсітэта зрабляць прабег на лыжах па партызанскіх сцежках Налібоцкай пушчы, у Беразіно, пабываюць у Оршы і інш.

ЗАВОЧНІКУ—ВЕДЫ ШЧОДРЫЯ, ПОЎНЫЯ!

Мінулы навучальны год на завочным факультэце паказаў, што дэканаты, кафедры, партыйныя і грамадскія арганізацыі нашага ўніверсітэта правялі значную работу па далейшаму палепшанню і ўдасканаленню навучальнага працэсу. Так, да работы з завочнікамі былі прыцягнуты лепшыя сілы штатнага прафесарска-выкладчыцкага калектыву. У выніку — значна павысіўся ўзровень лекцый, семінарскіх заняткаў. За гэты ж час была праведзена другая навукова-метадычная канферэнцыя, на парадку дня якой была праблема завочнага навучання. Удзельнічалі ў ёй усе кафедры універсітэта. Усяго было заслухана і абмеркавана семдзесят два навукова-метадычныя даклады, тэзісы якіх маюць выйшла асобным зборнікам.

Праробленая работа не магла не паўплываць на вучобу студэнтаў-завочнікаў. Паспяхова выканала вучэбны план — восемдзесят працэнтаў. Сур'езнымі адносінамі да вучобы, глыбокімі ведамі вылучаецца тая частка студэнцтва, якая вучыцца на суадпаведным профілю работы аддзялення. Сярод лепшых студэнтаў — І. Ф. Якаўлеў (VI курс аддз. філасофіі), Л. А. Ціванёнак (IV курс аддз. географіі), М. В. Драбушэвіч (IV курс аддз. беларускай мовы і літаратуры), А. Е. Байкоў (VI курс біялагічнага аддз.), Г. І. Сачок (II курс матэматычнага аддз.), П. І. Каленік (II курс аддз. беларускай мовы і літаратуры), Л. А. Сталярчук (VI курс аддз. рускай мовы і літа-

ратуры). Для гэтых студэнтаў вучоба ва ўніверсітэце стала самай важнай і адказнай задачай. На сёння яны з'яўляюцца заўсёды старанна падрыхтаванымі. Экзаменатары заўсёды задаволены імі.

Але нельга гэтага сказаць аб іншай частцы студэнтаў, якая мала працуе над павышэннем свайго навуковага ўзроўню. Вось прыклад: быўшы студэнт юрыдычнага аддзялення Дземчанка. Ва ўніверсітэт ён паступіў у 1958 годзе як аператар студыі тэлебачання, у апошні час працуе інжынерам, а вучыцца па спецыяльнасці юрыста. У 1962 годзе за невыкананне вучэбнага плана быў выключан з універсітэта, але пасля неаднаразовых аб'яцанняў і просьб мы зноў далі яму магчымасць вучыцца. Ды дарэмна мы паверылі яму. У 1964 годзе ён падаў заяву на акадэмічны адпачынак. Дэканат і тут пайшоў насустрач гора-студэнту Мільганула яшчэ паўтары гады, і толькі тады Дземчанка ўспомніў, што ён ужо восьмы год студэнт, хоць студэнтам ён ужо не быў, справядліва выключаны за тое, што парваў усялякую сувязь з універсітэтам.

Ёсць і такія студэнты (праўда, іх у нас мала), якія хочучь ліквідаваць сваю запазычанасць або здаць той ці іншы экзамен несумленным шляхам. Так, студэнтка V курса аддзялення гісторыі Трамбіцкая «ў сувязі з заканчэннем тэрміна аддачы экзамена па новай гісторыі», як яна піша ў сваёй тлумачальнай запісцы, здала экзамен сама сабе, падрабіўшы подпіс выкладчыка. Такім жа чынам паступіў студэнт II курса аддзялення філасофіі Януковіч са «здачай» экзамена па нямецкай мове. Некаторыя студэнты ў такіх выпадках стараюцца «выкруціцца» пры дапамозе розных фіктыўных даве-

дак, якія «пацвярджаюць хваробу» студэнта. Дарочы, некаторыя з іх такім чынам «перахварэюць» за час вучобы ледзь не ўсімі хваробамі, якія толькі ёсць на свеце. А хвароба ў іх толькі адна — недабрасумленны адносіны да сваіх абавязкаў.

У цэлым, аднак, трэба сказаць, што якасць падрыхтоўкі студэнтаў-завочнікаў у параўнанні са стацыянарам паграбуе яшчэ большай увагі. Пры агульным росце паспяховасці ў іх дамніруючай ацэнкай на жаль пакуе што «здавальняюча» (74,6 працэнтаў). Большасць студэнтаў-завочнікаў аб лепшых ацэнках нават і не марач. Іх задалаванне, як кажуць, «нічыя». А з гэтым мірыцца нельга.

Сёння, калі патрабаванні на вытворчасці да спецыяліста значна павысіліся, тройка ў залкоўцы завочніка — сведчанне слабаватасці яго ведаў.

Адзначым, што асобныя кафедры паменшылі кантроль за якасцю правядзення вучэбных заняткаў на завочным факультэце. Калі на стацыянары наведванне і ўзаемаведванне лекцый з наступным абмеркаваннем практыкуецца вельмі часта, то на завочным аб гэтым амаль не чуто.

Некаторыя кафедры вельмі мала ўвагі аддаюць завочнаму навучанню. Яны не накіроўваюць самастойнай работы завочнікаў у межесейны перыяд, не распрацоўваюць метадыні самастойнай работы студэнтаў па вывучэнню асобных дысцыплін, па выкананню імі курсавых і дыпломных работ. Асобныя выкладчыкі безадказна адносяцца да рэцэнзіравання кантрольных работ, пішуць недобраякасныя рэцэнзіі — фармальныя адпскі без аналізу станючых і асаб-

(Заканчэнне на 2-й старонцы).

У чыгальнай зале бібліятэкі ўніверсітэта.

Фота А. КАДЗЕТА.

ЗАВОЧНІКУ—ВЕДЫ ШЧОДРЫЯ, ПОЎНЫЯ!

(Заканчэнне).

ліва адмоўных бакоў кантрольных работ, без практычных рэкамендацый, як палепшыць работу. Трэба ў самы кароткі час гэтыя хібы ў нашай рабоце ліквідаваць.

У некаторых выпадках самі рэцэнзіі бываюць з памылкамі. Замест трох-пяці дзён асобныя выкладчыкі — В. М. Седнеў, С. С. Коўшар, В. В. Цімашэнка затрымліваюць рэцэнзіраванне на трыццаць пяць—сорак дзён, і тым самым не даюць асобным завочнікам своечасова перарабіць работу і атрымаць заробную плату за час побыту на сесіі.

Як правіла, кафедры не выконваюць сваіх законных абавязкаў—

не менш, як раз у семестр абмяркоўваюць ход рэцэнзіравання работ студэнтаў. А кафедра вышэйшай алгебры, матэматычнага аналізу, біялагічнага і гістарычнага аддзяленняў даручаюць чытанне адказных курсаў недастаткова вопытным, малакваліфікаваным выкладчыкам. Горш таго, некаторыя кафедры ўсяго толькі за некалькі дзён да сесіі, а то і ў самую сесію размяркоўваюць нагрузку па завочнаму факультэту (кафедры дыферэнцыяльных ураўненняў, геаметрыі і іншых).

Некаторыя загадчыкі кафедраў не зусім правільна падыходзяць да планавання адпачынку і навуковых камандзіровак, чым зрываюць заняткі. Па віне кафедр

студэнты-завочнікі не уцягнуты ў навуковую работу. Чамусьці ва ўніверсітэце лічыцца, што завочная вучоба і навуковыя даследаванні — розныя рэчы. Такая практыка адмоўна ўплывае на ўзровень тэарэтычнай падрыхтоўкі завочнікаў.

Наша задача ў тым, каб як мага хутчэй ліквідаваць недахопы. Наступае першая ў гэтым годзе лабараторна-экзаменацыйная сесія, у ходзе якой мы павінны прыклаці ўсе сілы, каб яна прайшла на самым высокім узроўні.

У. Р. ІВАШЫН.

дэкан завочнага факультэта.

В. І. СТАРОВОЙТАУ, намеснік дэкана.

ІЗ СТАРОНАК ГІСТОРЫ

30 КАСТРЫЧНІКА 1921 года адбылося ўрачыстае адкрыццё першай вышэйшай школы Савецкай Беларусі—Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. Упершыню рэгулярныя заняткі ва ўніверсітэце пачаліся з 1 лістапада таго ж года.

ІМЯ УЛ. І. ЛЕНІНА прысвоілі БДУ у 1949 годзе, у дзень вялікага нацыянальнага свята беларускага народа—30-ю гадавіну ўтварэння Савецкай Беларусі.

У АСАБІСТАЙ бібліятэцы Ул. І. Леніна ў Крамлі захоўваецца больш дзесятка кніг, якія напісаны вучонымі нашага ўніверсітэта. Сярод іх — «Нарысы беларускай літаратуры» прафесара М. А. Янчука, кнігі Ул. І. Пічэты і М. М. Нікольскага.

ПЕРШЫМ РЕКТАРАМ ўніверсітэта быў вядомы вучоны—прафесар Уладзімір Іванавіч Пічэта (1878—

1947). Ён чытаў лекцыі па гісторыі народнай гаспадаркі Расіі і Беларусі, напісаў шмат буйных навуковых прац па гісторыі Беларусі, Літвы і Украіны.

НА ПЕРШЫ КУРС трох факультэтаў ўніверсітэта (рабочага, грамадскіх навук і медыцынскага) было прынята 1390 чалавек. Большасць студэнтаў былі дзеці рабочых і сялян.

ВЯЛІКУЮ ПЕДАГАГІЧНУЮ і навуковую работу на кафедрах беларускай мовы ўніверсітэта веў народны паэт Беларусі Якуб Колас.

СЯРОД ПЕРШЫХ чатырнаццаці прафесараў ўніверсітэта былі В. М. Доўнар—Запольскі (гісторыя Беларусі), В. Н. Перцаў (гісторыя сярэдняй вякоў), Е. Е. Сіроцін (фізіка), Б. Я. Эльберт (мікрабіялогія), Н. А. Янчук (беларуская літаратура) і інш. У 1927 годзе ва ўніверсітэце працавала 49 прафесараў, 51 дацэнт, 74 асістэнты, 39 ардынатураў. Колькасць студэнтаў на той жа год складала ўжо 2.672 чалавек.

У 1925 ГОДЗЕ наш ўніверсітэт даў народнай гаспадарцы рэспуб-

лікі першых выпускнікоў — 119 эканамістаў і 117 юрыстаў.

АСПІРАНТУРА пры ўніверсітэце была адкрыта ў 1927 годзе. Яна паспяхова вырашае задачу падрыхтоўкі навуковых і выкладчыцкіх кадраў.

НА БАЗЕ Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта ў пачатку трыццатых гадоў былі створаны інстытуты: медыцынскі, народнай гаспадаркі, палітэхнічны і педагагічны.

З 1922 па 1924 год ва ўніверсітэце працаваў вядомы беларускі дзеяч, народны артыст БССР Уладзіслаў Галубок.

ВА УНІВЕРСІТЭЦЕ ў 30-х гадах выдаваўся часопіс «Шлях студэнцтва»—орган прафсаюзнай арганізацыі, дзе друкаваліся вершы і апавяданні студэнтаў, асвятлялася дзейнасць студэнцкіх навуковых гурткоў, друкаваўся дыскусійны матэрыял.

ВА УНІВЕРСІТЭЦЕ былі створаны ў свой час і цяпер існуюць заалагічны, геалагічны, гісторыка-археалагічны музеі і батанічная аранжарэя.

ДЫЯЛЕКТАЛАГІЧНАМУ гуртку—неўзабаве дваццаць гадоў. Ён быў заснаваны пры кафедры беларускай мовы ў 1947 годзе. Галоўная яго задача заключалася ў збіранні лексічных багаццяў беларускіх народных гаворак для «Дыялекталагічнага атласа беларускай мовы». За гады руплівай працы нашы гурткоўцы абследавалі 153 населеныя пункты Беларусі. У зборнікі прымалі непазрэдны ўдзел студэнты філалагічнага факультэта, настаўнікі-завочнікі, аспіранты і выкладчыкі пад кіраўніцтвам заснавальніка дыялекталагічнага гуртка Марыі Андрэеўны Жыдковіч.

БЕРАЖЫЦЕ

Гурток мае сваю багатую гісторыю. У ім працавалі і набіраліся вопыту выкладчыкі нашага ўніверсітэта Л. М. Шакун, Е. С. Мяцельская, Я. М. Камароўскі, І. М. Шчарбакова, Ул. М. Лазоўскі і іншыя. Многія члены нашага гуртка працуюць зараз у Акадэміі навук БССР. Гэта дацэнт Б. С. Лапаў, кандыдаты навук А. А. Крывіцкі, А. К. Юрэвіч, У. В. Анічэнка, А. В. Мажэйка, В. М. Казбярчук, А. С. Ліс, Я. Н. Рапановіч, Л. І. Бурак, М. І. Прашковіч, Л. І. Арашонкава і іншыя.

З 1959 года гурткоўцы збіраюць лексічныя багаці беларускай народнай мовы для дыялек-

НАРОДНАЕ

тычнага слоўніка мінска-маладзечанскіх гаворак і слоўніка радзімы Янкі Купалы. Часта наладжваюцца экспедыцыі, дзе па адпаведных праграмах члены дыялекталагічнага гуртка запісваюць лексіку народных гаворак. Але гэтыя экспедыцыі не такія ўжо працяглыя, і нельга грунтоўна вывясці глыбінні народнай мовы.

Тут хочацца звярнуцца з просьбай да нашых настаўнікаў-завочнікаў. Вы жывяце ў самай гушы народа, штодня чуеце народнае слова, трапны, дасціпны выраз. На вачых вахач выношваецца, выкрашталізаваецца моўнае багацце. А ці заўсёды вы яго запамінаеце, запісваеце ў запісную кніжку?! А як было б добра, каб не прапускалася ніводнае такое слова на-

С Л О В А !

рода! Трэба заўсёды мець пры сабе аловак і блакнот, прыслухоўвацца да гаворкі родных мясцін і занатоўваць усё лепшае з народнай лексікі, асабліва тыя словы, якіх няма ў апошнім «Беларуска-рускім слоўніку» і якія чым небудзь адрозніваюцца ад літаратурнай нормы, маюць адметнае значэнне. Не выпускайце з поля зроку вусную народную творчасць: народныя прымаўкі, прыказкі, трапныя выразы, каламбуры. Свае запісы дасылаіце на кафедру беларускай мовы нашага ўніверсітэта, дакументуючы іх, кім, ад каго, калі яны зроблены.

Л. АКАЛОВІЧ,

аспірант кафедры беларускай мовы.

У СЯМ'І АДЗІНАЙ

Нашы інтэрв'ю

...Бяда з кантрольнымі работамі. Невядома па якой прычыне іх затрымліваюць на месяц ці нават больш. Здараецца часам, як у мяне ў гэтую сесію, што курсавую работу зусім згубілі. Я прыехаў у Мінск і пасля доўгіх пошукаў знайшоў яе ў адным са староў канцылярыі завочнага факультэта. Праверыць яе, вядома, не змаглі, а час не чакае—экзамены...

А. Н. ШАРАМЕТ,
студэнт-завочнік, VI курс геафака.

Я працую ў Вязоўніцкай васьмігадовай школе Асіповіцкага раёна Магілёўскай вобласці і з'яўляюся студэнтам-завочнікам 3-га курса беларускага аддзялення. У кожнага завочніка многа розных цяжкасцей. Так, мае аднакурснікі скардзятца, што ўніверсітэт слаба забяспечвае падручнікамі, асабліва па псіхалогіі і лацінскай мове. Студэнты хвалюцца таксама, што залічаныя работы часта залежваюцца ў канцылярыі завочнага навучання, а іх аўтарам нічога невядома пра тое, ці залічана яна ці не.

Было б нядарна, каб сістэму завочнага навучання крыху ўдасканалілі. Мы прапануем вось што. Адзін раз збірацца ў месяц ва ўніверсітэце, каб праслухаць кансультацыю па якому-небудзь прадмету, а затым можна было б здаць гэты прадмет да сесіі. Такія мерапрыемствы можна было б праводзіць кожную другую ці чацвёртую нядзелю кожнага месяца, у дзень, калі кожны з нас вольны.

Э. ЯБЛОНСКІ.

Калі, нарэшце, адміністрацыя ўніверсітэта рашыць пытанне аб забеспячэнні студэнтаў-завочнікаў інтэрнатам? Для таго, каб атрымаць месца ў інтэрнаце, трэба напісаць і падпісаць шмат розных папер. Бывае, што накуль зробш такі «бегунок», пройдзе палова сесіі або ў інтэрнаце ўжо не акажацца незанятых месца. А ці нельга было б абыйсціся без усяго гэтага пустога марнатраўства каштоўнага часу. Няўжо нельга рашаць пытанне аб інтэрнаце каменданту ці кастеляншы?!

Н. РАМАШКА.

Краінам Азіі, Афрыкі і Лацінскай Амерыкі якія толькі што вызваліліся з-пад каланіяльнага прыгнёту, неабходна рашыць складаныя задачы будаўніцтва новага жыцця. Трэба стварыць і развіваць нацыянальную эканоміку, культуру, навуку. Патрэбны нацыянальныя кадры высокакваліфікаваных спецыялістаў. Ва ўсім гэтым Савецкі Саюз, краіны ўсяго сацыялістычнага супольніцтва аказваюць вялікую і бескарысліваю дапамогу. Каб падрыхтаваць дапытлівых юнакоў і дзяўчат для вучобы па выбранай спецыяльнасці, у вуні і тэхнікумах СССР, пры некалькіх нашых ўніверсітэтах і інстытутах створаны падрыхтоўчыя факультэты. У Беларускам Дзяржаўным ўніверсітэце імя Ул. І. Леніна такі факультэт існуе ўжо з 1961—1962 навучальна-га года.

Спачатку ў нас займаліся толькі пасланцы рэвалюцыйнай Кубы. Зараз жа каля 120 студэнтаў з рэспублікі Куба і краін Афрыкі: Ганы, Малі, Кенія, Танзанія, Самалі, С'ера-Леоне, Каралеўства Бурундзі, Мазамбіка, «партугальскай» Гвінеі, Паўднёва-Афрыканскай рэспублікі.

Нашы выкладчыкі, супрацоўнікі ўніверсітэта, не шкадуючы сваіх сіл, робяць усё для таго, каб студэнты сталі ў будучым кваліфікаванымі спецыялістамі, актыўнымі будаўнікамі новага жыцця ў сваіх краінах. На працягу года замежныя

студэнты вывучаюць рускую мову, курс «Савецкі Саюз», а таксама ў адпаведнасці з будучай спецыяльнасцю — матэматыку, фізіку, хімію, чарчэнне, біялогію, эканамічную геаграфію СССР і іншыя.

Для вывучэння рускай мовы студэнты размяркоўваюцца па пяць-сем чалавек у групе. На факультэце ёсць фанетычны кабінет з сучаснай апаратурай, дзе замежныя студэнты авалодваюць фанетыкай рускай мовы, працуюць над сваім вымаўленнем.

Заняткі па агульнаадукацыйных курсах часта суправаджаюцца дэманстрацыяй кароткаметражных навукова-папулярных фільмаў. На факультэце ёсць кінааўстанова.

Як і ва ўсіх факультэтах нашага ўніверсітэта, у нас здаюцца залікі і экзамены, зімой і летам. З зімовай экзаменацыйнай сесіі гэты год выдатнікамі вучобы выйшлі студэнты Варталемі Бісет Віктар і Фера Малькон Ласаро Іван (Куба), Сінах Джон Тамба (С'ера-Леоне), Амані Джэймс Аддэй (Гана), Хассан Алі Касім Абды (Самалі), Мзабітэзамазабо Жэраар (Бурундзі) і многія іншыя.

Як правіла, пасля падрыхтоўчага факультэта нашы выхаванцы паступаюць у адпаведнасці з іх падрыхтоўкай і выбранай спецыяльнасцю ў вуні і тэхнікумы розных гарадоў Савецкага Саюза. Некаторыя застаюцца ў нашым ўніверсітэце на фізічным, хімічным ці іншых факультэтах.

На факультэце штогод па традыцыі праводзяцца вечары сустрэчы выпускнікоў факультэта розных гадоў з новым папаўненнем і выкладчыкамі, ад-

значаюцца ўрачыстыя нацыянальныя святы народаў тых краін, адкуль прыехалі студэнты, святы савецкіх людзей, а таксама памятных міжнародных дат. Замежныя сябры разам з савецкімі студэнтамі прымаюць актыўны ўдзел у святочных канцэртах, выступаюць у школах сталіцы, на прадпрыемствах, па радыё і тэлебачанню. Ахвотна выязджаюць яны і на сустрэчы з нашай моладдзю і насельніцтвам за межы Мінска. У гэтым навучальным годзе неаднаразова пабывалі ўжо ў Маладзечна і Варысаве.

Кожны год летам выязджаюць яны на экскурсію ў Брэсцкую крэпасць, на Нарач, і ў іншыя куткі нашай рэспублікі.

Цікавацца зарубежнымі таварышчы ўсім. І таму на факультэце для іх паслуг працуе школа культуры, кіналекторыі, праводзіцца шмат сустрэч са знатнымі людзьмі, Героямі Савецкага Саюза, экскурсіі на прадпрыемствы, у Палац піянераў, на Рэспубліканскую станцыю юнага тэхніка, у музеі, на выстаўкі.

Нашы сябры жывуць адзінай дружнай студэнцкай сям'ёй, разам з савецкімі студэнтамі ў іх другім, як яны часта кажуць, родным доме — студэнцкім інтэрнаце. У адным інтэрнаце, у адных пакоях. Савецкія студэнты дапамагаюць сваім сябрам у вучобе.

Цяпер — канікулы. І рэштых зарубежных сяброў чакае яе прыгодамі беларускай

Ул. ГАЛАЙ

Рэдактар